

OnzeFontys.nl

Ik zat in de restauratiewagen van de trein naar Berlijn. Het regende. Naast me stond een lege trein. Volgens de display ging die trein naar *Nichteinsteigen*, wat in de verte klonk als een idyllisch alpendorp.

Op de menukaart stond groot geschreven: *Unsere Speisekarte*. Het klopte: het was hun menukaart, niet die van mij. Ik mocht slechts kiezen van het menu. Ik koos curryworst met friet. En een grote bier.

Toegegeven, ik ben een cliché.

'Unsere Speisekarte' is een stuk duidelijker dan de benaming van vele websites. Die beginnen steeds vaker met 'mijn'. Bijvoorbeeld, mijnbelastingdienst.nl. Maar, mijnbelastingdienst.nl is helemaal niet van jou. Je mag inloggen, maar je mag niet al je bestanden downloaden, en daarna verwijderen. Je mag er alleen naar kijken. Het is namelijk hunbelastingdienst.nl.

Als je een account hebt op mijnessent.nl, betekent dat niet dat je naar hun hoofdkantoor mag gaan en een printer mee naar huis mag nemen. Ook niet als je laat zien dat je ingelogd bent. Flauw. En als er weer nieuwe coronaregels worden uitgevaardigd, vind ik die moeilijk te rijmen met het gevoel dat mijnoverheid.nl probeert op te roepen. Mijn overheid is het niet altijd meer. Websites die beginnen met 'mijn' zijn problematisch. Er is vaak niets van jou bij.

Daarom pleit ik, geïnspireerd door 'Unsere Speisekarte' voor websites met namen die beginnen met 'onze'. Dat klinkt als Brabander ook veel fijner. Waar haalde jij uw energie? Bij onze Essent! En waar studeert die kleine? Bij onze Fontys. Punt. Nl.

Lekker, toch?
En veel eerlijker.